

PICARD, Antoon (Antwerpen 1 juni 1884 – Grimbergen 29 september 1949). Broer van Hendrik en Leo Picard.

Kreeg middelbaar onderwijs aan het Koninklijk Atheneum in Antwerpen en was er vanaf 1905 lid van de **Vlaamsche Bond** en redactielid van *De Goedendag*. Daarna studeerde Picard in Gent medicijnen tot in 1911. Hij kwam er onder invloed van professor **Julius Mac Leod** en was actief in de kring **Ter Waarheid** die flamingantisme verbond met een anti-burgerlijke, anarchiserende en socialistische opstelling. Hij praktiseerde daarna als huisarts te Antwerpen waarbij hij actief was voor de verneerlandsing van de Gentse Rijksuniversiteit. Eind 1911 werd hij lid van de **Liberale Volkspartij** van Antwerpen.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog koos Picard voor het **activisme**. Begin maart 1916 was Picard, samen met zijn zuster Gabrielle, **Marten Rudelsheim**, **Adelfons Henderickx** en anderen, betrokken bij

de oprichting van de Antwerpse afdeling van **Volksopebeuring**. Wegens zijn medewerking werd hij heftig aangevallen door dokter Van Langermeersch, voorzitter van het Antwerpse Rode Kruis. Picard verdedigde zich in *Het Vlaamsche Nieuws* van 31 maart 1916 in krachtige bewoordingen. Hij ondertekende het *Manifest van de Hoogeschoolbond* en werd in Gent tot docent, later tot buitengewoon hoogleraar, in de topografische anatomie benoemd (1916-1918). Hij werd tevens lid van de Raad van Vlaanderen voor de provincie Antwerpen, al nam hij op het einde van de bezetting gedesillusionneerd ontslag. Samen met Alfons van Roy en Albert van den Brande behoorde hij tot de leiding van de Gentse Vlaamsch-Nationale Partij. Begin november 1918 week Picard uit naar Nederland, legde daar te Leiden opnieuw zijn geneeskundige examens af, werd weldra benoemd tot hoogleraar in de anatomie aan de medische hogeschool te Soerabaja in Nederlands-Indië. In 1927 keerde hij naar België terug en kon de artspraktijk in zijn geboortestad weer opnemen. Hij zetelde van 1932 tot 1938 voor Het Vlaamsche Front in de Antwerpse gemeenteraad en werd lid van de raad van bestuur van de Volksuniversiteit Herman van den Reeck waar hij ook voordrachten gaf. Hij was opnieuw nauw betrokken bij allerlei initiatieven om in de medische sector het Vlaams-nationalisme te versterken. Hij werd in 1927 medeoprichter van Het Vlaamse Kruis en voorzitter van de Antwerpse afdeling. In 1931 werd hij ondervoorzitter van het geheel van de organisatie. Hij werd tevens bestuurslid van het Algemeen Vlaamsch Geneesherenverbond (AVGV).

Tijdens de Tweede Wereldoorlog stapten Picard, en verscheidene leden van zijn gezin, in de **collaboratie**. Ondertussen was hij voorzitter van het AVGV en een van de inrichters van de Orde van Geneesheren die de medische wereld in de Nieuwe Orde moest inpassen. In 1944 vluchtte hij naar Duitsland, maar keerde in 1945 ziek terug. Hij kwam voor geruime tijd in de gevangenis. Zijn gezondheidstoestand ging verder achteruit. Hij overleed in het Sint-Alexiusgesticht te Grimbergen.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1933; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, 4 dln., 1969; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991; – L. Vandeweyer, 'Een geneesherenkorps tussen scalpel en Vlaamse Leeuw. De machtsstrijd van de communautair verdeelde artsenverenigingen', in *BEG*, jg. 1, nr. 2 (1997), p. 199-226; – F. Seberechts *Niets dan het welzijn van ons volk. Het Vlaamse Kruis 1927-1997*, 1997.

LUC VANDEWEYER